

POBACZAĆ (4) *vb impf*

o jasne; w formach osobowych pierwsze a pochylone.

praes 1 sg pobączaćm (3). ◇ 1 pl pobączaćmy (1). ◇ [*imp* 2 sg pobączaćj.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. pobaczyć.

1. *Rozpatrywać, rozważać* (1) : [Pobaczam/ Advertto, animadvertto, sentio. *Volck Rrrv.*]

pobaczać co (1): Wielkie zaijfté panie fą fądy twé a nierozbadané/ ktoré gdy pobączaćm/ wślytki moie członki we mnie fciirpaią *OpecŻyw* 87v. *Cf pobaczać co, ze zdaniem przydawkowym orzekającym.*

[*pobaczać co, ze zdaniem przydawkowym orzekającym*: Pobaczay vczynki miłego bogá/ iż tego niemoże kárác żadny/ ktorego on nienawidży. *HierWielEccle* 9.]

2. *Domyślać się, wyciągać wniosek; subolere* *Mącz* (2) : Oboleo, Smierdżę/ czuchnę. [...] Aliquando per translationem significat, Pobaczam/ porozumiewam/ ząwoniawam czym. *Mącz* 262b, 262c.

3. *Stwierdzać za pomocą zmysłów; annotare, aspicere, conspiciari, conspicere, notare, observare, praevidere, sentire, sublegere* *Cn* [co przez co] (1) : inŕze rzeczy przez widzenie oglądamy/ drugie przez fluchánie pobacząmy [*alia percipimus per auditum*] *HistAl* K4.

Synonimy: 2. *domniemawać się, domyślać się, dorozumiewać się, porozumiewać.*

Formacje współrdzenne cf BACZYĆ.

KW